

Sygn. akt: I C 341/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	stażysta Kukła Hubert

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. w Jędrzejowie na rozprawie
sprawy z powództwa Prokura N. Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.
przeciwko T. K.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 341/17 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 25 stycznia 2018 roku

W dniu 21 sierpnia 2017 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 438,13 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła od F. O.. Strona powodowa wskazała nadto, że zobowiązanie pozwanego wynika z umowy pożyczki z dnia 19 stycznia 2012 roku o nr (...) (nr referencyjny (...)). Strona powodowa wskazała nadto, że umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 31 marca 2016 roku, a na kwotę dochodzoną pozew składają się kwota 400 zł tytułem należności głównej oraz kwota 38,13 zł tytułem odsetek.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 1 sierpnia 2011 roku pozwany zawarł z (...) sp. z o.o. we W. umowę pożyczki nr (...) (nr kodu kreskowego (...)) na kwotę 2000 zł. Na podstawie umowy strony ustaliły nadto, że pożyczkodawca będzie udzielał pożyczkobiorcy kolejnych umów pożyczki na podstawie odrębnych umów pożyczki, co miało nastąpić na podstawie sms o przyjęciu oferty pożyczki lub zawarcia odrębnej umowy pożyczki.

W oświadczeniu do zawarcia umowy pozwany wskazał nadto nr konta na jakie ma nastąpić przelew kwoty udzielonej pożyczki.

W dniu 19 stycznia 2012 roku (...) sp. z o.o. we W. przelała kwotę 400 zł z tytułu ekspres pożyczki nr (...), w przelewie wskazano nazwisko pozwanego T. K.. Kwota ta została przelana na inne konto, niż konto wskazane przez pozwanego przy zawarciu umowy z dnia 1 sierpnia 2011 roku

Dowód: umowa (k. 28 – 29), historia operacji (k. 27), oświadczenie (k. 31).

Strona powodowa oraz (...) w H. zawarły w dniu 31 marca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabywa od (...) wierzytelności objęte załącznikiem nr 5.

Dowód: umowa (k. 9 -12).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności do umowy z dnia 31 marca 2016 roku wskazano dane T. K. oraz kwotę 461 zł jako zadłużenie, a także datę zawarcia umowy tj. 19.01.2012 rok i nr umowy (...).

W tabeli bez oznaczenia do jakich celów została sporządzona, wskazano dane pozwanego, jego PESEL i adres zamieszkania oraz kwotę 461 zł oraz dane pierwotnego pożyczkodawcy, zbywcę wierzytelności i nr referencyjny (...).

Dowód: wydruk (k. 13), tabela (k. 33 – 36).

W piśmie bez daty powiadomiono pozwanego, że strona powodowa nabyła wierzytelność przeciwko niemu.

Dowód: pismo (k. 14v).

W dniu 11 sierpnia 2017 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko T. K. z umowy pożyczki nr (...) w kwocie 438,13 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 8).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo w szczególności właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem ważną umowę pożyczki nr (...) oraz że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył tą konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem w ocenie strony powodowej jest umowa przelewu wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, wydruk (k. 13), tabela (k. 33 – 36), umowa pożyczki oraz historia przelewu.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu, wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu istnienia samego zobowiązania pozwanego.

Przed wszystkim należy zważyć, że strona powodowa nie przedłożyła żadnego wiarygodnego dokumentu, z którego wynikałoby, że pozwany zawarł w dniu 19 stycznia 2012 roku umowę pożyczki o nr (...) (nr (...)).

Z umowy z dnia 1 sierpnia 2011 roku, jaką pozwany zawarł z (...) sp. z o.o. we W. wynikało, że pożyczkodawca będzie udzielał pożyczkobiorcy kolejnych umów pożyczki, co miało nastąpić na podstawie sms o przyjęciu oferty pożyczki lub odrębnej umowy. Strona powodowa nie złożyła umowy pożyczki z dnia 19 stycznia 2012 roku, czy też wydruku z sms potwierdzającego zgodę pozwanego na zawarcie kolejnej umowy tym razem o nr (...) ((...)). Nadto w ocenie Sądu brak było podstaw do przyjęcia, że pozwany faktycznie otrzymał od F. F. z. o.o. kwotę 400 zł, albowiem kwota ta została przelana na inne konto, niż to jakie pozwany wskazał w oświadczeniu przy zawarciu umowy pożyczki z dnia 1 sierpnia 2011 roku, a strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że pozwany podał następnie inne konto niż to wskazane w oświadczeniu z dnia 1 sierpnia 2011 roku.

Z tych też względów Sąd doszedł do przekonania, że nie został wykazany fakt zawarcia przez pozwanego umowy pożyczki o nr (...) ((...)).

Nadto w ocenie Sądu strona powodowa nie udowodniła, że nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowa przelewu wierzytelności, wydruk tabela (k. 13) i tabela (k. 33 – 36) nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej i potwierdzającego nabycie przez Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. jakiegokolwiek wierzytelności przeciwko pozwanemu.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności jest załącznik nr 5 do tej umowy, obejmujący konkretne wierzytelności objęte umową. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załącznik do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy nr (...) ((...)).

Nadto z tabeli (k. 33 – 36) nie wynika do jakiej umowy została sporządzona, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że dotyczyła ona umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 marca 2016 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki, nie mógł być wydruk z k. 13. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo. Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 8) nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy nr (...) ((...)). Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapis z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowego załącznika do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanego, nie mógł być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Nadto w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, że strona umowy z dnia 31 marca 2016 roku tj. (...) była w ogóle uprawniona do zawarcia wskazanej umowy w zakresie przelewu jakiegokolwiek wierzytelności przeciwko pozwanemu, albowiem umowę pożyczki z dnia 1 sierpnia 2011 roku z pozwanym zawierała F. F. Sp z .o.o. Nadto to ta Spółka widnieje w dokumencie przelewu z dnia 19 stycznia 2012 roku na kwotę 400 zł. W ocenie Sądu sam ogólny zapis § 2 d umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 marca 2016 roku nie był wystarczający do przyjęcia, że (...) był uprawniony do dysponowania wierzytelnością przeciwko pozwanemu z umowy (...). Dowodem potwierdzającym to uprawnienie mogłaby być tylko umowa przelewu wierzytelności zawarta pomiędzy (...) oraz F. F. Sp. z. o .o wraz z załącznikiem obejmujący listę wierzytelności będących przedmiotem tej umowy.

Z tych też względów Sąd oddalił powództwo uznając, że strona powodowa nie wykazała swej legitymacji do dochodzenia od pozwanego kwoty objętej żądaniem pozwu, nadto nie wykazała istnienia wysokości żądania i samego jego istnienia.